

Nr 348

Av herr Svensson i Kungälv m. fl., om *kristendomsundervisningen i skolorna.*

Kristendomsämnets ställning i folkskola, realskola och gymnasium har vid flera tillfällen varit föremål för riksdagens intresse. Sålunda har statsutskottet år 1958 i anledning av väckta motioner rörande vissa timplaner för ämnet erinrat om »att kristendomsämnet ingår som ett led i den allmänna orientering i kunskapens värld, som skolan skall ge», och att det »har särskilda uppgifter att fylla och erbjuder särskilda möjligheter i skolans personlighetsutvecklande och karaktärsbyggande arbete». Ämnet behöver dock få en annan utgestaltning om det i dagens värld skall kunna fylla den av utskottet och av riksdagen skisserade uppgiften. För att engagera eleverna behöver undervisningen få sin accent flyttad från det historiska till det aktuella. Det blir då naturligt att partier ur Nya Testamentet får en central ställning liksom de kristna tros- och moralprincipernas tillämpning i det dagliga livet i hem, arbetsliv och samhälle liksom världsmissionens möte med de stora utomkristna religionerna. Strävan måste vara att få fram det dramatiska i kristendomen och få barn och ungdom att förstå det personligt angelägna och det djupt betydelsefulla som sker i idéernas kamp.

Även om man måhända inte kan göra bestämda utsagor om den direkta »nyttan» av ämnet för karaktärsbildningen, har dock hittills ämnets möjligheter därvidlag poängterats av statsmakterna. Redan i 1919 års anvisningar till undervisningsplan för rikets folkskolor betonades starkt skolans uppgift att vara ej blott kunskapsmeddelande utan också direkt fostrande. De skolämnen som ger tillfälle härtill är kristendomsämnet, historien och modersmålet. Enligt anvisningarna för kristendomsämnet skall undervisningens syfte vara att bibringa eleverna faktisk historisk kunskap och att utan konfessionell eller dogmatisk förkunnelse ge eleverna en sådan samlad bild av Jesu person och förkunnelse att de allmänna religiösa och sedliga livsvärdena blir levande för barnen.

Emellertid är det vår uppfattning att den nuvarande kristendomsundervisningen ganska ringa motsvarar de förväntningar man knutit till densamma. En framställning av de moraliska livsvärdena, grundade på tio Guds bud och illustrerade med framställningar ur både Israels historia och den allmänna historien, Jesu tal och liknelserna och tidshändelserna i vår tid (i den mån de ligger inom barnens fattningsförmåga), borde kunna göra undervisningen både kunskapsgivande och moraliskt inträngande och fostrande.

Vi menar därvid inte att ämnet skall tunnast ut och göras till en allmän morallära. En sådan utveckling skulle vara olycklig. Men vi kan inte heller finna, att ett alltför utpräglat inlärande av kyrko- och religionshistorien tillgodoser en kristen undervisning.

Eftersom stor oklarhet råder i dessa stycken vill vi förordast att en utredning tillsätts för översyn av kristendomsämnetts innehåll.

Under den omformning av timplanen som nu skall ske är det ur nämnda synpunkter viktigt, att detta ämne också får komma till sin rätt i vad det avser timantal i undervisningsplanen. Ämnet omfattar f. n. två veckotimmar utom i enhetsskolans åttonde klass och i en av gymnasiets ringar, där det omfattar en timma, samt i enhetsskolans klass 9y, där ingen timma är direkt anslagen till ämnet. Vi bortser i detta sammanhang från realskolan, eftersom den snart skall ersättas av enhetsskolan.

Det anses allmänt, att det är pedagogiskt olyckligt med entimmasämnen. Under tecknade ifrågasätter därför, om man inte allvarligt borde pröva, huruvida en utökning till två veckotimmar är möjlig i de fall där ämnet förekommer endast en timma per vecka.

Till slut vill vi anföra att några företag i Stockholm på senare tid i sin yrkesundervisning lagt in vissa timmar för genomgång av etiska frågor. För detta har en prästman anställts. Detta pekar på ett behov som vi gärna vill understryka, nämligen att det jämsides med det tekniska kunnandet är nödvändigt med en bärande etik.

Under hänvisning till ovanstående får under tecknade hemställa,
att riksdagen måtte besluta,

dels att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära en översyn av kristendomsämnetts innehåll i motionens syfte och *dels* att uttala att kristendomsämnet även i framtidens skola måtte inta den centrala roll och tilldelas samma andel i skolundervisningen som f. n. är fallet.

Stockholm den 27 januari 1960

Evert Svensson
Kungälv

Ake Zetterberg
Stockholm

Erik Norén

Thyra Löfqvist

Harald Hallén

Lisa Johansson

Edvin Gustafsson
Bogla

Elsa Lindskog

Axel Landgren

Karl-Gust. Andersson
Storfors